

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 137/2023-30

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátskou kanceláriou KUČERA & PARTNERS advokátska kancelária, s. r. o., SNP 6, Hlohovec, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Andrej Kučera, proti postupu Okresného súdu Bratislava III (teraz Mestský súd Bratislava IV) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 354/2014 (teraz B3-7 C 354/2014) takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 354/2014 **b o l i p o r u š e n é** základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Mestskému súdu Bratislava IV **p r i k a z u j e**, aby v konaní vedenom pod sp. zn. B3-7 C 354/2014 konal bez zbytočných priet'ahov.
3. Sťažovateľke **p r i z n á v a** finančné zadosťučinenie v sume **6 000 eur**, ktoré **j e** Mestský súd Bratislava IV **p o v i n n ý** zaplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Mestský súd Bratislava IV **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľke trovy konania **796,28 eur** a zaplatiť ich jej právnomu zástupcovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 2. februára 2023 a prijatou ústavným súdom na ďalšie konanie uznesením

č. k. I. ÚS 137/2023-15 z 2. marca 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III (teraz Mestský súd Bratislava IV) (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 354/2014 (ďalej len „napadnuté konanie“). Súčasne žiada prikázať okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov a priznať jej primerané finančné zadosťučinenie 10 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu vyplýva, že sťažovateľka sa žalobou doručenou okresnému súdu 29. decembra 2014 domáha ochrany osobnosti a zaplatenia sumy 100 000 eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá jej vznikla 6. marca 2013 úmrtím jej jediného syna pri dopravnej nehode spôsobenej protiprávnym konaním žalovaného v 1. rade (ktorý bol za to právoplatne odsúdený v trestnom konaní, pozn.), pričom táto je predmetom poistného krytia z povinného zmluvného poistenia žalovaného v 2. rade.

3. Okresný súd vykonal viacero pojednávanií (16. apríla 2018, 28. mája 2018, 7. novembra 2019, 30. januára 2020, 19. novembra 2020) a napokon postupom podľa § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) vyhlásil 26. augusta 2021 vo veci rozsudok, ktorým zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť sťažovateľke sumu 25 000 eur a priznal jej náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Proti predmetnému rozsudku, ktorý bol sťažovateľke doručený 10. novembra 2021, podali sťažovateľka a žalovaný v 2. rade odvolanie, ale odvolací súd vrátil spis bez rozhodnutia z dôvodu chýbajúceho výroku o zostávajúcej časti uplatneného nároku. Následne okresný súd na pojednávaní konanom 4. októbra 2022 vyhlásil doplniaci rozsudok, ktorým žalobu v zostávajúcej časti žalovanej náhrady nemajetkovej ujmy v sume 75 000 eur zamietol. Aj proti doplniacemu rozsudku sa sťažovateľka bránila odvolaním podaným 25. októbra 2022, o ktorom dosiaľ nebolo rozhodnuté, keďže okresný súd vec nepostúpil odvolaciemu súdu na rozhodnutie; predmetné konanie tak nie je právoplatne skončené.

II.

Argumentácia sťažovateľky

5. Sťažovateľka namieta, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní dochádza k zbytočným prietáhom. Zdôrazňuje celkovú neprimeranú dĺžku konania aj jednotlivé obdobia nečinnosti a formuluje viacero pochybení súdu, ku ktorým došlo v priebehu konania. Okrem uskutočnenia prvého pojednávania až po takmer tri a pol roku od podania žaloby a odročenia pojednávania konaného 19. novembra 2020 na 21. január 2021 v rozpore s § 219 ods. 2 CSP (keďže odročenie pojednávania na účel vyhlásenia rozsudku je možné najdlhšie na 30 dní), pričom medzi posledným riadne konaným pojednávaním a vyhlásením rozsudku uplynulo vyše 9 mesiacov, poukazuje na vyrubenie súdneho poplatku za podané odvolanie (uznesením z 9. decembra 2021, pozn.), pričom sťažovateľka je ako žalobca v predmetnom konaní od platenia súdnych poplatkov oslobodená priamo zo zákona. Keďže sa proti predmetnému uzneseniu musela brániť podaním sťažnosti, o ktorej súd rozhodol 25. januára 2021 a uložení povinnosť uhradiť súdny poplatok zrušil, uvedená nesústredená činnosť súdu prispela k predĺženiu konania.

6. Ďalej sťažovateľka poukazuje na to, že súd vyhlásil rozsudok postupom podľa § 219 ods. 3 CSP, ale ten sa uplatní len na vyhlásenie rozsudku vo veciach, v ktorých súd rozhoduje bez nariadenia pojednávania, čo nebol tento prípad, a zvyrazňuje aj okolnosti doručovania rozsudku, k čomu došlo až na základe písomnej žiadosti jej právneho zástupcu po vyše dvoch mesiacoch od jeho vyhlásenia.

7. Za najväčšie pochybenie sťažovateľka považuje opomenutie súdu rozhodnúť o zostávajúcej časti uplatneného nároku, v dôsledku čoho, opäť s dopadom na dĺžku konania a vznik ďalšieho zbytočného prieťahu, odvolací súd vrátil spis súdu prvej inštancie bez rozhodnutia o podanom odvolaní.

8. Sťažovateľka s ohľadom na predmet konania akcentuje aj význam veci a uvádza, že z emočného, citového a zo psychického hľadiska ide o veľmi náročný spor. Aj napriek tomu sa už vyše 8 rokov nedočkala právoplatného rozhodnutia a stav jej právnej neistoty naďalej trvá.

III.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľky

III.1. Vyjadrenie okresného súdu:

9. Okresný súd k prijatej ústavnej sťažnosti zaslal vyjadrenie zákonnej sudkyne, ktorá poukázala na tú skutočnosť, že vec jej bola pridelená 3. januára 2019 po odchode predošlej zákonnej sudkyne do dôchodku. Ako ospravedlnenie svojho postupu vo veci uviedla aj neprímerané zaťaženie jej súdneho oddelenia, keďže okrem civilných sporov riešila aj poručenskú agendu. Zdôraznila právnu a skutkovú zložitnosť veci, ako aj prijaté opatrenia proti šíreniu COVID-19, ktoré čiastočne taktiež prispeli k predĺženiu konania, keď pojednávanie určené na 1. apríl 2020 a 21. január 2021 boli v dôsledku opatrení zrušené.

III.2. Replika sťažovateľky:

10. Sťažovateľka vo svojej replike v celom rozsahu zotrvala na podanej ústavnej sťažnosti a zdôraznila, že úplne absentuje vyjadrenie okresného súdu k namietaným prieťahom za obdobie od podania jej žaloby do pridelenia veci novej zákonnej sudkyňi, v ktorom dochádzalo k viacerým prieťahom v konaní a nečinnosti súdu. Uviedla, že aj po prerozdelení veci sa ďalšie pojednávanie konalo až po vyše 10 mesiacoch, aj to len na základe podanej žiadosti jej právneho zástupcu o urýchlené konanie vo veci. Ďalej poukázala na nesústredenú činnosť súdu, keď pojednávanie nariadené na 1. október 2020 bolo ihneď po jeho otvorení odročené z dôvodu pochybenia súdu opomenutím doručenia predvolania žalovanému v 2. rade a jeho právnenému zástupcovi, ktorí sa ho tak nezúčastnili. Napokon upriamila pozornosť na tú skutočnosť, že predmetný spis ešte nebol predložený odvolaciemu súdu na rozhodnutie o podaných odvolaniach, a odvolacie konanie na odvolacom súde sa tak ani len nezačalo. V závere v súvislosti s argumentáciou okresného súdu týkajúcou sa pandemického obdobia a s tým spojeným rušením a presúvaním termínov v civilných veciach poukázala na ustálenú judikatúru ústavného súdu, podľa ktorej aj počas pandémie musia byť chránené základné ľudské práva a slobody.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

11. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ústavnou sťažnosťou a so stanoviskami účastníkov konania, ako aj s obsahom spisu všeobecného súdu dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci, a preto pristúpil k posúdeniu veci samej.

12. Sťažovateľka ústavnou sťažnosťou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní o náhradu nemajetkovej ujmy v súvislosti so smrťou blízkej osoby, ktorá jej bola spôsobená trestným činom.

13. Podstata námietok sťažovateľky je založená na tvrdení o nesprávnej a neefektívnej činnosti okresného súdu v napadnutom konaní, ktoré začalo podaním žaloby sťažovateľky 29. decembra 2014. Okresný súd 26. augusta 2021 vyhlásil vo veci rozsudok a 4. októbra 2022 bol vydaný doplniaci rozsudok. Proti rozsudku okresného súdu sa odvolala sťažovateľka aj žalovaný v 2. rade. Aj proti doplniacemu rozsudku podala sťažovateľka odvolanie a vec tak nie je právoplatne skončená.

14. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (to platí, aj pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru – m. m. I. ÚS 304/2021, I. ÚS 444/2021, pozn.) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, znamenajúcim nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (m. m. II. ÚS 118/2019, I. ÚS 250/2020, I. ÚS 318/2022).

15. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v civilnom spore, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa strana sporu obrátila na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Povinnosť súdu a sudcu konať bez prietahov je *expressis verbis* zakotvená ako základný princíp civilného sporového konania v čl. 17 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

16. Porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov sa skúma s ohľadom na okolnosti prípadu z pohľadu (i) právnej a faktickej zložitosti veci, (ii) správania účastníka a (iii) postupu súdu (I. ÚS 41/02). Okrem toho sa prihliada aj na význam sporu pre sťažovateľa (II. ÚS 32/02).

17. Predmetom napadnutého konania je spor o zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy, ktorý nemožno označiť za skutkovo či právne zložitý. Obdobné spory predstavujú štandardnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov. Pokiaľ ide o význam veci pre sťažovateľku, keďže konanie sa vedie v dôsledku zásahu do jej osobnostných práv spôsobeného smrťou blízkej

osoby, ide z emočného a zo psychického hľadiska o veľmi náročný spor a jeho neprimerane dlhé trvanie spôsobuje sťažovateľke ako pozostalej neustále oživovanie a vyvolávanie negatívnych myšlienok o tragickej udalosti. Preto by malo byť úlohou súdu zvlášť v týchto prípadoch venovať zvýšenú pozornosť a dbať o riadny a plynulý priebeh konania s cieľom jeho ukončenia v primeranej lehote.

18. V rámci posudzovania ďalšieho kritéria, a to správania sťažovateľky, ústavný súd konštatuje, že na jej strane nezaznamenal také správanie, ktoré by malo za následok predĺžovanie napadnutého konania. Naopak, sťažovateľka sa zúčastnila všetkých pojednávaní a navyše viackrát iniciatívne písomne žiadala súd, aby vo veci konal.

19. Pokiaľ ide o namietaný postup okresného súdu, ústavný súd dospel po oboznámení sa s predloženým súdnym spisom, ako aj s vyjadreniami strán k záveru, že okresný súd nezvolil v napadnutom konaní procesný postup smerujúci k rýchlemu odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka nachádza. Zásadný podiel na vzniknutých prietáhoch má nepochybne jeho nečinnosť, ale aj nesústredená činnosť.

20. Predmetné konanie trvá už vyše osem rokov, pričom vec sa stále nachádza na prvoinštančnom súde. Prvé pojednávanie vo veci sa konalo až po takmer tri a pol roku od podania žaloby, keďže okresný súd bol nečinný hneď v úvode konania jeden rok, a to od júna 2015 do júna 2016, následne po doručení vyjadrenia žalobkyne obom žalovaným v júni 2016 do apríla 2018, teda ďalšie takmer 2 roky. Aj medzi druhým (máj 2018) a tretím (november 2019) pojednávaním uplynulo takmer 18 mesiacov, čo možno považovať za ďalšie obdobie nečinnosti.

21. Ústavný súd ďalej pripomína, že nielen nečinnosť, ale aj nesprávna, nesústredená či neefektívna činnosť štátneho orgánu (všeobecného súdu) môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (IV. ÚS 396/04).

22. Zo súdneho spisu má ústavný súd preukázané, že pojednávanie nariadené na 1. október 2020 bolo chybou súdu odročené a pojednávanie konané 19. novembra 2020, na ktorom súd ukončil dokazovanie a boli prednesené záverečné reči, bolo odročené na viac ako 30 dní, čo nemá oporu v procesnom predpise.

23. Okresný súd svojou vlastnou nesústredenosťou spôsobil v konaní prietáh aj tým, že v rozsudku z 26. augusta 2021, vyhlásenom až na základe urgencie sťažovateľky z 21. júla 2021, opomenul rozhodnúť o zostávajúcej časti uplatneného nároku sťažovateľky, v dôsledku čoho bolo nevyhnutné vydať 4. októbra 2022 doplniací rozsudok. Aj čo sa týka doručovania rozsudku vyhláseného 26. augusta 2021, zákonná sudkyňa podala žiadosť predsedovi súdu o predĺženie lehoty na písomné vyhotovenie rozhodnutia, a to do 31. októbra 2021, predseda súdu jej žiadosti vyhovel, ale rozsudok bol právnenému zástupcovi sťažovateľky elektronicky odoslaný až 9. novembra 2021, teda po vyše dvoch mesiacoch od jeho vyhlásenia, čo je v rozpore s § 219 ods. 2 CSP. Ďalšou nesústredenou činnosťou súdu bolo vyrubenie súdneho poplatku sťažovateľke za podané odvolanie, pričom zo zákona je v tejto veci od platenia poplatku oslobodená.

24. K argumentácii okresného súdu v súvislosti so zrušením dvoch pojednávaní kvôli existencii objektívnej skutočnosti (pandémia ochorenia COVID-19) musí ústavný súd v okolnostiach danej veci zdôrazniť, že okresný súd do uvedenia predmetných opatrení do praxe (týkali sa určených období v roku 2020 a v roku 2021) mal vyše päť rokov (od decembra 2014) na to, aby vykonal

pojednávania a rozhodol vo veci samej. Z tohto dôvodu je potrebné danú argumentáciu okresného súdu odmietnuť ako neopodstatnenú.

25. Vzhľadom na uvedené dospel ústavný súd k záveru, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jej práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto rozhodnutia).

26. S účinnosťou od 1. júna 2023 nastali viaceré zmeny v organizácii všeobecných súdov, ich príslušnosti a obvodov (tzv. nová súdna mapa). Podľa § 18n ods. 2 písm. d) zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 371/2004 Z. z.“) prechádza od 1. júna 2023 výkon súdnictva v ostatných veciach z Okresného súdu Bratislava III na Mestský súd Bratislava IV (ďalej len „mestský súd“).

27. S ohľadom na uvedené, ako aj na to, že napadnuté konanie nebolo dosiaľ právoplatne skončené, ústavný súd podľa čl. 127 ods. 2 druhej vety ústavy prikázal mestskému súdu, aby vo veci konal bez zbytočných prietáhov, keďže v odvolacom konaní je ako súd prvej inštancie povinný vykonať úkony v súlade s § 373 a nasl. CSP a po rozhodnutí odvolacieho súdu vo veci samej bude ešte nasledovať minimálne rozhodovanie o výške náhrady trov konania (bod 2 výroku tohto nálezu).

V.

Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

28. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

29. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti žiada priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 10 000 eur a dôvodí, že postupom okresného súdu došlo k závažnému, opakovanému a dlhotrvajúcemu porušeniu jej práv, v dôsledku čoho je frustrovaná a prirodzene sa jej dôvera v spravodlivosť a právny štát vytráca. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

30. Ústavný súd pri určení sumy finančného zadosťučinenia vzal do úvahy predovšetkým celkovú doterajšiu dĺžku napadnutého konania v trvaní viac ako ôsmich rokov, ktoré by optimálne malo trvať nanajvýš dva až tri roky, ale dosiaľ nie je právoplatne skončené, a prihliadol aj na predmet a význam sporu pre sťažovateľku. Zohľadňujúc ďalej obdobia nečinnosti okresného súdu, ako aj opakovanú nesústredenú činnosť v jeho postupe, ale na druhej strane aj skutočnosť, že ústavná sťažnosť bola podaná v čase, keď už okresný súd meritórne rozhodol, ústavný súd

považoval za primerané priznanie finančného zadost'učinenia v sume 6 000 eur (bod 3 výroku nálezu) a vo zvyšnej časti návrhu s'ťažovateľky nevyhovel (bod 5 výroku tohto nálezu).

VI.

Trovy konania

31. Ústavný súd priznal s'ťažovateľke nárok na náhradu trov konania (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) v celkovej sume 796,28 eur (bod 4 výroku nálezu).

32. Pri výpočte trov právneho zastúpenia s'ťažovateľky ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov [(ďalej len „vyhláška“); § 11 ods. 3, § 13a, § 16 ods. 3 vyhlášky]. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2023 je 208,67 eur a hodnota režijného paušálu je 12,52 eur. S'ťažovateľke vznikol nárok na náhradu trov konania za tri úkony právnej služby uskutočnené v roku 2023 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie ústavnej s'ťažnosti, podanie vyjadrenia), čo celkovo predstavuje sumu 663,57 eur a po zvýšení o 20 % sadzbu dane z pridanej hodnoty, ktorej platiteľom je právny zástupca s'ťažovateľky, sumu 796,28 eur.

33. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je mestský súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu s'ťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 CSP) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

34. Podľa § 18n ods. 8 písm. d) zákona č. 371/2004 Z. z. v súvislosti s prechodom výkonu súdnictva podľa ods. 2 prechádzajú od 1. júna 2023 práva a povinnosti vyplývajúce zo štátnozamestnaneckých vzťahov, z pracovnoprávných vzťahov a iných právnych vzťahov zamestnancov zabezpečujúcich jeho výkon a správa majetku štátu, ktorý bol k 31. máju 2023 v správe okresných súdov a ktorý slúži na zabezpečenie výkonu súdnictva podľa ods. 2, v prípade agendy podľa ods. 2 písm. d) z Okresného súdu Bratislava III na Mestský súd Bratislava IV. Vzhľadom na uvedené bolo mestskému súdu prikázané zaplatiť s'ťažovateľke primerané finančné zadost'učinenie a nahradiť jej trovy konania.

35. Podľa čl. 133 ústavy toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 15. augusta 2023

Jana Baricová
predsedníčka senátu